

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 141)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	31. oktober 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Økonomi-ministeriets aktuelle notat vedrørende rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 7. november 2000.

Aktuelt notat vedrørende forelæggelserne af Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 7. november 2000 i Folketingets Europaudvalg den 3. november 2000

Hermed vedlægges følgende aktuelle notater til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg:

1. Opfølgning på Det Europæiske Råd i Lissabon og forberedelse af Det Europæiske Råd i Nice

S Vedtagelse af den fælles rapport fra Rådet og Kommissionen om evaluering af de europæiske finansielle instrumenter på området for risikovillig kapital (s 1-2)

S Drøftelse af Kommissionens forslag om gennemførelse af handlingsplanen for risikovillig kapital og for overvågningsindikatorer (s 3-4)

S Vedtagelse af rapporten om strukturelle resultatindikatorer (EPC/ECFIN/608/00-rev2) (s 5-9)

S Drøftelse af statusrapporten om de offentlige finansers kvalitet og holdbarhed (10-13)

S Drøftelse af situationsrapporten fra EPC om de makroøkonomiske konsekvenser af de aldrende befolkninger (s 14-16)

S (evt.) Ansøgerlandenes valutakursstrategi (17-19)

Aktuelt notat til mødet i Folketingets Europaudvalg vedrørende ECOFIN den 7. november 2000

Dagsordenspunkt 1.a: Opfølgning på Lissabon konklusionerne - finansielle instrumenter for små og mellemstore virksomheder

Nyt notat

Baggrund og indhold

Som opfølgning på topmødet i Lissabon skal ECOFIN tage stilling til en meddelelse fra Kommissionen med henblik på at strømline administrationen af og fokusere anvendelsen af de midler, der via Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Investeringsfond (EIF) og EU-budget går til innovationsfinansiering.

I Kommissionens meddelelse lægges op til, at strømliningen af administrationen. Det kan sikres ved at EIF, der kan opfattes som en venturearm af EIB, tildeles den centrale rolle. Kommissionen lægger endvidere op til, at der skal fokuseres på følgende områder:

" Mikrokreditter (meget små lån til helt nystartede virksomheder). Der skal gives garantier, så bankerne bliver mere aktive på dette område. Mikrokreditter gives ofte gennem ikke-bank institutioner, som har svært ved at skaffe kapital gennem bankerne, som følge af manglende sikkerhed. Ved at give garantier til disse institutioner, vil de lettere kunne opnå kapital fra bankerne.

" Egenkapitalgarantier. Ved at garantere nystartede virksomheders egenkapital kan det hjælpe med at tiltrække tilbageholdende investorer til at investere i venture firmaer.

" Garantier til støtte af internet og e-handels applikationer i små firmaer. Kommissionen har foreslået et program, som vil garantere for lån til

" investeringer i hardware, software og uddannelse.

" Business incubators. Støtte til business incubators (erhvervsudklækkere), der hjælper nystartede virksomheder med kontorplads, management og finansiering.

Meddelelsen lægger ikke op til, at der tilvejebringes nye midler.

Rådet ventes at vedtage et sæt konklusioner. I udkastet til konklusioner lægges op til at støtte sigtet med initiativerne herunder især behovet for at fokusere på de helt tidlige faser af en innovationscyklusen og brugen af fællesskabets finansielle instrumenter i denne sammenhæng.

Der lægges ligeledes op til at notere sig de seneste reformer af EIB/EIF, som indebærer, at venturekapital aktiviteterne samles i EIF. Rådet ser EIBs Innovation 2000 initiativ som et vigtigt initiativ og opfordrer Kommissionen og EIF/EIF til at sikre et endnu tættere samarbejde, så overlap af ordninger modvirkes. En måde at sikre dette på, er at have differentierede projekter, og samtidig generelt lade EIF administrere dem. Endvidere lægges der op til at Kommissionens nuværende projekter samles under et program og i den udstrækning det er muligt administreres af EIF.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det er i fælles europæisk interesse at skabe velfungerende internationale markeder for risikovillig kapital. Dette kan gøres både gennem international erfaringsudveksling og gennem fælles EU institutioner som f.eks. EIF, der også kan bidrage som katalysator.

Statsfinansielle konsekvenser

Der vil ikke være nogen statsfinansielle konsekvenser.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat til mødet i Folketingets Europaudvalg den 3 november 2000 vedrørende ECOFIN den 7. november 2000

Dagsordenspunkt 1.b: Opfølgning på Lissabon konklusionerne - fremskridtsrapporten vedrørende handlingsplanen for risikovillig kapital

Nyt notat

Baggrund og indhold

På mødet i Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 var der enighed om, at handlingsplanen vedrørende risikovillig kapital skal være implementeret i 2003.

Kommissionen har som opfølgning herpå nu udarbejdet en fremskridtsrapport. Rapporten viser, at venture kapital investeringerne er steget med 70 pct. i 1999 og både mængden og antallet af investeringer i nystartede firmaer er steget betydeligt. Europa ligger dog stadig under det amerikanske niveau. Selvom undersøgelsen ikke har kunne finde generelle

markedsfejl, viser den at markederne stadig er fragmenterede, og at kapitaltilførslen til specielt helt nystartede firmaer, fortsat ligger på et lavt niveau.

Rapporten peger også på, at der er gennemført forbedringer på flere felter. Således har mange lande mindsket barrierer for institutionelle investorer og lettet administrative procedure ved etablering af virksomheder. Det er Kommissionens opfattelse, at en fuld implementering af handlingsplanens anbefalinger vil bidrage til at skabe et mere integreret kapitalmarked for risikovillig kapital. Kommissionen anbefaler derfor, at landene i højere grad ser p& aring; barriere skabt af skatter på selskaber og kapital, samt incitamentsystemer skabt af konkurslovgivning.

Herudover anbefaler Kommissionen, at iværksætterkulturen styrkes gennem

udveksling af best practices, undervisning og samarbejde mellem virksomheder og forskere.

Kommissionen gør opmærksom på, at handlingsplanen primært stræber efter at skabe et attraktivt investeringsmiljø for nye og innovative virksomheder. Handlingsplanen ser derfor kun en begrænset rolle i at give støtte gennem offentlige midler.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det er i fælles europæisk interesse at skabe velfungerende internationale markeder for risikovillig kapital. Dette kan gøres både gennem international erfaringsudveksling og gennem fælles EU institutioner.

Statsfinansielle konsekvenser

Handlingsplanen har ikke statsfinansielle konsekvenser

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Fremskridtsrapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 3. november vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 7. november.

Dagsordenspunkt 1c: Rapport fra EPC (Den Økonomiske Politiske Komite) til ECOFIN om strukturelle indikatorer.

Nyt notat

Baggrund

På Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 23.-24. marts 2000 i Lissabon blev det som et nyt strategisk mål vedtaget, at EU inden for de næste ti år skal være den mest konkurrencedygtige, dynamiske og videnbaserede økonomi i verden. Målet er at sikre en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.

Omfattende strukturelle forbedringer er vigtige i denne proces, hvis de ambitiøse mål for vækst, beskæftigelse og social inddragelse skal nås. Det Europæiske Råd i Lissabon opfordrede på denne baggrund Rådet og Kommissionen til at fremme arbejdet med indikatorerne for strukturreformer m.v. og aflægge rapport inden udgangen af 2000.

Kommissionen har i en meddelelse af 27. september 2000 fremsendt deres forslag til indikatorer og benchmarks til brug for synteserapporten til (Kommissionen sammenfattende årsrapport om fremskridtene hen imod det strategiske mål, som blev vedtaget på Det Europæiske Råd i Lissabon i år) Det Europæiske Råds møde i foråret 2001. Bl.a på denne baggrund har EPC udarbejdet et udkast til rapport om strukturelle indikatorer, som skal vedtages af ECOFIN den 7. november.

Der var på Det Europæiske Rådsmøde i Lissabon enighed om, at der ikke er behov for nye instrumenter. De eksisterende overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker og Luxembourg-, Cardiff- og Köln-processerne er tilstrækkelige.

I forbindelse med ECOFIN-Rådets forberedelse af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker skal i højere grad end hidtil fokuseres på strukturpolitikens virkninger på mellemlang og lang sigt og på reformer, der tager sigte på at fremme potentialet for økonomisk vækst, beskæftigelse og social samhørighed, samt på overgangen til en videnbaseret økonomi.

Indhold

EPC's udkast til indikatorrapport dækker de fire områder, der blev prioriteret i forbindelse med Lissabon-topmødet dvs.: beskæftigelse, innovation, økonomiske reformer og social sammenhørighed samt indikatorer for den generelle økonomiske udvikling.

Indikatorerne er inddelt i 3 lag. Det første lag repræsenterer et begrænset antal indikatorer, til brug for udarbejdelse af den årlige synteserapport. Det andet lag, som er en videreudbygning af det første lag, repræsenterer indikatorer beregnet til næste års rapport fra Kommissionen vedrørende implementeringen af de overordnede økonomisk politiske retningslinier. Det tredje lag af indikatorer, som er endnu mere detaljerede, vil blive benyttet i egentlige arbejdsrapporter eller til brug i andre Råds-grupper. I udkast til rapport fra EPC behandles kun første og andet lag af indikatorer.

For EPC har udgangspunktet bl.a. været, at antallet af indikatorer i det første lag skal være begrænsede af hensyn til overskueligheden. Indikatorerne skal samtidig være lette at forstå, pålidelige, konsistente og sammenlignelige mellem landene indenfor og udenfor EU.

Der har også været enighed om, at indsamlingen af data ikke bør pålægge virksomhederne ekstra administrative byrder.

Indikatorerne kan bruges dels til at fokusere på udviklingen inden for et medlemsland over tid, dels til at udarbejde sammenligninger mellem landene. EPC lægger vægt på, at der ved landesammenligninger fokuseres på et samlet lag af indikatorer fremfor enkelte udvalgte indikatorer, som isoleret ikke altid vil give et retvisende billede.

EPC har i første lag i udkastet til rapport foreslået følgende indikatorer:

Den generelle makroøkonomiske udvikling:

- " BNP-vækst
- " BNP pr. capita
- " Arbejdsproduktivitet
- " Inflation
- " Den samlede offentlige gæld
- " Saldoen på de samlede offentlige finanser blive brugt

Beskæftigelse:

- " Den samlede beskæftigelse hos de 15-64 årige opdelt på køn
- " Beskæftigelsesvæksten
- " Beskæftigelsesfrekvensen for de 55-64 årige opdelt på køn
- " Arbejdsløshedsprocenten
- " Væksten i enhedslønomsprocenten
- " Beskatningen af de lavestlønnede
- " Den procentvise andel af de 25-64 årige, der er på efteruddannelse.

Innovation

- " De samlede udgifter til forskning og udvikling målt i forhold til BNP
- " Antal 15-19 årige under uddannelse
- " Antal 25-34 årige med længerevarende uddannelse
- " Udgifter til informationsteknologi i procent af BNP
- " Venturekapital i forhold til BNP

Adgang til internet pr. 100 indbyggere

" Eksport af højteknologi i procent af den samlede eksport og patenter pr. capita.

Økonomiske reformer

" Udenrigshandelen i pct. af BNP

" Det relative priseniveau inklusive indirekte skatter

" Priserne for ledningsbestemte ydelser som el, gas og telekommunikation

" De private investeringer i pct. af BNP

" De udenlandske direkte investeringer i pct. af BNP

" Børsnoterede aktier

Den sociale sammenhørighed

" Mål for indkomstfordelingen

" Fattigdomsgrænser målt ved den procentvise andel af befolkningen, der har under 50 pct. af den gennemsnitlige disponible indkomst.

" Fastholdelse i fattigdom målt ved den procentvise andel af befolkningen, der ligger under fattigdomsgrænsen over en 3 årig periode.

" Antallet af langtidsledige (mere end 12 måneder).

" Den regionale ledighed.

" Antal af skoleelever uden afgangseksamen målt på de 18-24 årige.

EPC understreger, at udkastet til rapport vedrørende strukturelle indikatorer er et første skridt. Der er behov for at videreudvikle nogle af indikatorerne med henblik på at finde frem til mere præcise definitioner, et forbedret datagrundlag mv.

EPC foreslår på denne baggrund, at arbejdet med at udvikle indikatorerne bør fortsættes herunder, at der drages nytte af det igangværende arbejde i andre Råds-grupper og i Kommissionen. EPC vil derved få mulighed for at fremlægge forbedrede indikatorer mod slutningen af næste år.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Udkastet til rapporten har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten er en del af EU's langsigtede strategi for at sikre en holdbar vækst og flere og bedre jobs. Strukturelle indikatorer har fået en styrket position i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der er det centrale instrument for samordning af den økonomiske politik, som inden for rammerne af traktaten og stabilitets- og vækstpagten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 3. november vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 7. november 2000

Dagsordenspunkt 1.d: Drøftelse af fremskridtsrapport om de offentlige finansers bidrag til vækst og beskæftigelse

Nyt notat

Baggrund

Det Europæiske Råds møde i Lissabon anmodede Rådet og Kommissionen om senest i foråret 2001 at forelægge en rapport, der vurderer de offentlige finansers bidrag til vækst og beskæftigelse, samt vurdere om der i tilstrækkeligt omfang er taget initiativer til at:

C lette skattetrykket på arbejdsindkomst især for lavindkomstgrupper samt forbedre skatte- og indkomstoverførselssystemernes incitament til arbejde og uddannelse.

C omstrukturere de offentlige udgifter i retning af større vægt på offentlige investeringer, uddannelse, forskning, innovation og informations teknologi.

C sikre den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser, herunder belyse udgiftspresset fra et stigende antal ældre.

Arbejdet sker på baggrund af den i Lissabon vedtagne åbne koordinationsmetode, der skal hjælpe medlemslandene til at udvikle deres egne politikker til at nå målet om at skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre jobs og større social samhørighed.

Formålet med rapporten om de offentlige finansers bidrag til vækst og beskæftigelse er at skaffe et bedre grundlag for at vurdere de kommende års finanspolitiske udfordringer i EU-landene.

På mødet i ECOFIN den 7. november 2000 vil der blive en første drøftelse af Kommissionens fremskridtsrapport. Kommissionen vil fremsætte en meddelelse i december og på baggrund af denne meddelelse og drøftelsen i ECOFIN, vil der blive arbejdet videre med politikanbefalinger til den fælles rapport til Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001.

Indhold

Udkastet til Kommissionens statusrapport rummer analyser og talmæssige sammenligninger mellem EU-landene. Den indeholder ikke politikanbefalinger. Rapportudkastet rummer følgende vurderinger:

Hvordan påvirker offentlige finanser vækst og beskæftigelse

C De offentlige finanser kan påvirke vækst og beskæftigelse gennem tre kanaler: 1. Offentlige investeringer, uddannelse, forskning, innovation og informations teknologi. 2. Skabe de rette incitament via skatte- og indkomstoverførselssystemerne til arbejde og uddannelse. 3. Sunde offentlige finanser kan sikre en stabil økonomisk udvikling.

C For at undgå at offentlige investeringer bevirker såkaldte crowding-out effekter og fortrænger private investeringer, bør en stigning i de offentlige investeringer ske ved at omprioritere de offentlige udgifter og ikke ved at øge de samlede offentlige udgifter og skatterne.

C

" En stærk budgetdisciplin kan sikre en stabil økonomisk udvikling. De offentlige finanser bør være tæt på balance eller vise overskud på mellemlang sigt og gælden bør være lav (klart under 60 pct. af BNP) eller aftagende.

Fastholdelse af sunde offentlige finanser i 3. fase af ØMU

C Den budgetmæssige udvikling de senere år viser, at EU-landene er på rette spor. De kommende års budgetudvikling tyder imidlertid på pro-cykliske lempelser som også strider imod de finanspolitiske mål i stabilitets og konvergensprogrammerne.

* Den offentlige gæld bør nedbringes hurtigt. Herved reduceres rentebyrden, hvilket giver råderum for skattelettelser og mulighed for at imødegå udgiftspresset fra aldringen i befolkningen.

* EU-landene bør forberede de økonomiske og budgetmæssige konsekvenser af aldringen af befolkningen for at sikre den langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser. Det kan ske ved en bred reform-strategi, der omfatter nedbringelse af den offentlige gæld, arbejdsmarkedsreformer, der øger udbuddet af arbejdskraft især blandt ældre og reformer af det offentlige pensionssystem samt øget incitament til privat pensionsopsparring. Danmark nævnes som et af de få lande der tidligt har taget fat på en sådan strategi.

C Fire kriterier nævnes som kan sikre, at skattereformer har en holdbar og varig effekt på vækst og beskæftigelse:

1. Ukompenserede skattelettelser bør kun finde sted hvis de offentlige finanser er tæt på balance eller viser overskud.

2. Skattelettelser bør ikke føre til pro-cykliske lempelser.

3. Der bør tages hensyn til gældsniveau og de offentlige budgetters langsigtede holdbarhed, idet aldringen af befolkningen vil give et udgiftspres på mellem 2 og 8 pct. af BNP (i Danmark dog kun 4 pct.).

4. Skattereformer bør være en del af en bred og sammenhængende reformpakke. Generelt betyder disse kriterier at skattelettelser oftest bør modsvares af udgiftsreduktioner/-reformer.

Frem mod et mere beskæftigelsesvenligt skatte- og indkomstoverførelsessystem.

C Generelt er der sket reduktioner af indkomstskatten i EU-landene, men indkomstskatten er stadig relativ høj. Der er kun sket beskedne ændringer af indkomstoverførelsessystemerne i EU-landene til forbedring af incitamentet til at arbejde.

* Indkomstskatter reducerer arbejdsudbuddet, der igen er den vigtigste faktor for fremtidig vækst. Indkomstskatter bør begrænses mest muligt, især for lavindkomstgrupper.

Langsigtede holdbarhed for de offentlige finanser

C Andelen af ældre over 65 år stiger kraftigt i EU-landene fra 26 pct. i år 2000 til 53 pct. i 2050. I Italien og Spanien stiger andelen af ældre til ca. 70 pct. Mens den kun stiger til ca. 40 pct. i Danmark. Der er altså en meget stor forskel i stigningen i andelen af ældre i EU-landene. Udgiftspreset vil udgøre 2-8 pct. af BNP.

C Sikres der ikke en holdbar udvikling i de offentlige finanser på lang sigt vil tilliden til euroen blive undermineret og renten vil stige.

C For at imødegå udgiftspreset fra aldringen af befolkningen bør der ske:

C

5. en hurtigere finanspolitisk konsolidering og reduktion af den offentlige gæld, så rentebyrden kan reduceres og skabe råderum til øgede udgifter til ældre.

2.

1. arbejdsmarkedsreformer der kan øge erhvervsdeltagelsen især blandt ældre vil være helt centralt.

2. reformer af de offentlige pensionssystemer er også et nødvendigt tiltag mhp. at reducere ydelserne og øge incitamentet til private pensionsordninger.

1.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten kan bidrage til at styrke samordningen af medlemslandenes økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten, herunder de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget notat i sagen d. 14. juli 2000.

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 3. november 2000 vedrørende ECOFIN-rådsmødet den 7. november 2000.

Dagsordenspunkt 1.e: Drøftelse af situationsrapporten fra EPC om de makroøkonomiske konsekvenser af de aldrende befolkninger.

Nyt notat

Baggrund

EPC har gennemført en større analyse af udviklingen i udgifterne til offentlige pensionsordninger for de 15 medlemslande. Resultater og konklusioner er samlet i rapporten om konsekvenserne af de aldrende befolkninger for de offentlige pensionssystemer, der fremlægges på ECOFIN mødet d. 7. november 2000.

Rapporten er et førsteudkast til en underrapport, der skal afdække fremtidige udgiftstryk fra offentlige pensioner i de enkelte EU-lande, samt hvordan demografi og ændrede økonomiske vilkår påvirker dette. Den begrænser sig til at analysere offentlige pensioner og udtaler sig ikke om den samlede finanspolitiske holdbarhed i de enkelte lande eller EU som helhed.

Rapporten supplerer det samlede arbejde med at vurdere finanspolitisk holdbarhed i Europa, der behandles i "de offentlige financers bidrag til vækst og beskæftigelse", der er førsteudkast til den rapport, som Det Europæiske Råd bad Kommissionen udfærdige ved Lissabon topmødet.

Indhold

Rapporten indeholder dels en beskrivelse af den overordnede problematik vedr. aldringen af den europæiske befolkning, dels beskrivelse af en fremskrivning af af pensionsudgifterne for de enkelte medlemslande, og endelig en række politik anbefalinger.

For at sikre sammenlignelighed er fremskrivningerne i rapporten baseret på fælles forudsætninger for alle 15 EU-lande. Ifølge fremskrivningerne vil de danske pensionsudgifter stige med 4,5 pct. af BNP frem mod 2030. Denne stigning er inklusive stigningen i ATP. Hvis ATP holdes ude af beregningen, får man en stigning på ca. 3,1 pct., hvilket skal sammenlignes med beregningerne i "Et bæredygtigt pensionssystem", hvor der var en stigning på ca. 2 pct. Forskellen på de 1,1 pct. skyldes primært, at de nye beregninger er baseret på en ny befolkningsprognose fra EUROSTAT.

De fleste lande er som Danmark karakteriseret ved en stigning i pensionsudgifterne på ca. 3-5 pct. af BNP. I Sverige og Italien skønnes pensionsudgifterne kun at stige med 1,7 pct., hvilket skal ses i sammenhæng med de reformer, som disse lande har gennemført i de seneste år. I Storbritannien ventes pensionsudgifterne at falde, fordi de offentlige pensioner her reguleres med prisstigningstakten og ikke som i Danmark med lønstigningstakten.

Da analysen baserer sig på en fremskrivning, som er forbundet med en vis usikkerhed, undersøges også, hvad de enkelte underliggende antagelser betyder for udviklingen i pensionsudgifterne. Med få undtagelser blandt de enkelte lande synes øget befolkningstilvækst, øget deltagelse i arbejdsstyrken, lav arbejdsløshed, højere produktivitet at reducere stigningen i pensionsudgifterne som andel af BNP.

Rapporten lægger op til, at medlemslandene imødegår de stigende pensionsudgifter gennem reformer af tilbagetrækningsordningerne, nedbringelse af offentlig gæld, større vægt på fundede pensionsordninger samt øget tilskyndelse til beskæftigelse.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af rapporten.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Samarbejdet om at klarlægge den finanspolitiske holbarhed i EU som følge af aldringen er en del af samordningen af den økonomiske politik, der inden for rammerne af traktaten, stabilitets og vækst pagten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 1.f: (evt.) Ansøgerlandenes valutakursstrategi

Nyt notat

1. Baggrund og formål

ECOFIN vil på mødet den 7. november 2000 drøfte ansøgerlandenes valutastrategi som led i deres samlede økonomisk-politiske strategi for at blive medlemmer af EU. Det sker med henblik på at udarbejde en rapport til Det Europæiske Råd i Nice.

Drøftelsen på ECOFIN den 7. november 2000 vil tage udgangspunkt i et udkast til rapport udarbejdet af Den Økonomiske og Finansielle Komite (EFC) om valutakursstrategier i ansøgerlandene.

Formålet er at kunne give ansøgerlandene nogle generelle retningslinier at fastlægge deres valutakurspolitik ud fra, blandt andet således at valutakurspolitikken til sin tid er forenelig med ERM II. I følge traktatens artikel 121 forudsætter optagelse i eurosamarbejdet deltagelse i ERM II i mindst 2 år.

Under udvidelsesforhandlingerne om ØMU-kapitlerne i traktaten, som er gennemført med den "første runde" af lande, har der ikke været forbehold overfor ØMU-medlemskabet og der har ikke været ønsker om overgangsordninger.

Sverige har oplyst, at man planlægger en dialog om den økonomiske politik, herunder om valutastrategier, mellem Rådet, Kommissionen og ECB og

ansøgerlandene under det svenske formandskab i 2001 for at hjælpe ansøgerlandene med at fastlægge deres samlede økonomisk-politiske strategi for at blive medlemmer af EU.

2. Rapporten til ECOFIN om valutakursstrategier i ansøgerlandene

Det forventes, at rapporten med udgangspunkt i traktaten vil definere 3 "stadier" i processen frem mod ansøgerlandenes deltagelse i euroen:

" Før-optagelsesstadiet

Der er ingen formelle restriktioner på valget af valutaregime for ansøgerlandene. Den valgte valutakursstrategi må dog ses i sammenhæng med den samlede økonomisk-politiske strategi, som EU overvåger inden for rammerne af Europa-aftalerne for at vurdere om den økonomiske politik fremmer makroøkonomisk stabilitet.

I før-optagelsesstadiet bør ansøgerlandene koncentrere sig om at skabe real konvergens for at opfylde den økonomiske del af Københavnskriterierne (dvs en fungerende markedsøkonomi samt evnen til at klare konkurrencepresset og markedskræfterne i det indre marked). Opfyldelse af ØMU-kriterierne skal først ske senere.

" EU-medlemskab

De nye medlemslande bliver medlemmer af EU med status som dispensationslande. Derfor vil deres valutapolitik i henhold til traktatens art. 124 alene blive et spørgsmål af fælles interesse, hvilket i praksis betyder, at konkurrerende devalueringer ikke er tilladt.

" ERM II fasen

Et af konvergenskriterierne, som skal opfyldes for at deltage i euroen, er medlemskab af ERM II med aftale om centralkurs og udsvingsbånd. Beslutning om medlemskab af ERM II vil blive taget land for land.

Det forventes, at rapporten vil vurdere, at ERM II er tilstrækkelig fleksibel til at kunne rumme flere forskellige valutakursstrategier. Endvidere forventes rapporten at vurdere, at der kun er 3 valutaregimer, som på forhånd kan siges ikke at være forenelige med ERM II-deltagelse:

flydende valutakurser (hvor der per definition ikke findes en centralkurs over for euroen),

" løbende valutakurstilpasning (der indebærer en løbende ændring af centralkursen), og

" fastkurspolitik overfor en anden valuta end euro

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Drøftelsen af hvilke valutakursregimer i ansøgerlandene, der er forenelige med optagelse i ERM II, må nødvendigvis drøftes på fællesskabsniveau, da medlemskab af ERM II er et af konvergenskriterierne og dermed et af kriterierne for optagelse i euro-samarbejdet.

4. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.